Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2815 — SIX PAGES — NGÀY THỨ HAI 16 JANVIER 1928 — NGÀY 24 THÁNG CHẠP NĂM ĐINH-MÃO — SÁU TRƯƠNG — NĂM THỨ 20

BASTOS
Agents :
Ste A.me POINSARD ET VEYRET

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

GIÁ BÁO

BỔN-PHƯƠNG

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bản lẻ mỗi số	0$05

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA
Nhà báo ở đường Lucien Mossard số 13 (gần trường-học Taberd). — SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỢ
Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói kêu: Số 293-Saigon

DÉPOT LÉGAL INDOCHINE N° 7826

Mua báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỢ, Chủ-nhiệm.

Perrier
Agents :
Ste A.me POINSARD ET VEYRET

Lời rao thương mãi tính giá rẻ :
Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
Davignon, Bourdet & Cie
9, rue Trenchet — Paris (VIIIe)

Cứ như câu hỏi ở mấy số báo trước, chắc anh-em chị-em đồng-bào ta đã biết rồi lắm rồi: thì có chi khác lạ hơn là mua số của hội «Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Trí-Thể dục» vì số ấy mỗi vé 2$00. Mua số ấy tức là tác phước cho quốc-dân vậy.

SỰ THIỆT HẠI
ngoài đường

Người sanh ra ở đời, ai cũng phải đi, có ai mà nằm chi tối cứ ở trong nhà hoài; ấy là lẽ tự nhiên vì trời kì đã sanh ta ra có cả hai chơn để mà vận động đỡ nâng lấy cái thân thể, cho nên hễ đứng làm người phải có ăn mới sống, mà muốn có ăn thì tức phải làm và việc làm ấy là mối đầu buộc mình phải đi đứng đó. Nhứt là trong đời bây giờ vì hóa hàng mắt mỏ trăm phần, cái thân con người trong thời bây giờ phải cần cực nhọc nhiều lắm mới đủ mà nuôi cái miệng. Thế cho nên mỗi ngày từ mai chí tối, nếu ai ra công dòm ngó đến mà coi thì có biết muốn ngàn nào là người đi đứng tới lui cũng đáng khắp nơi. Đi như thế là dốc chi lo tiền lo gạo, hoặc là toan tính chước nào cách kia để kiếm lấy bạc tiền mà nuôi vợ nuôi con, làm giàu làm có, mà cũng có kẻ đi như thế mà quyết dạ thả trừu trêu gái gheo trai, rờ quẹt, bỡn cười, để cho đói dặng có về mà ăn cơm cho nhiều cho tốn của tốn tiền vô ích. Bởi cách đi bây giờ nó chia ra nhiều nẻo nên chi ngó ra đàng thì thấy kẻ lại người qua đây đàng lắp nẻo, nhứt là nơi mấy chốn thị thành thì sự đông đảo ấy lại càng xấp bội.

Còn như ở chốn thôn quê, xưa nay vẫn gọi là nơi rẫy bái, đường đi vắng vẻ, chớ như đời bây giờ theo như mắt của kỳ giả xét xem, thì chẳng có một con đường nào đáng gọi không người lai vãng. Ôi! thân con người nay phải dãy nắng dạn sương, chịu nhọc nhằn đến thế gầm rất thương thay! Vậy sự đi đứng là lẽ thường của thiên hạ, mà xin ai kia chớ gọi nó là thường, xin hãy suy nghĩ cho cùng coi sự đi ấy có khi nào gọi là việc đáng mảng và có khi nào gọi là việc đáng sự chăng? Theo như việc đáng mảng thì theo ngu trí của tôi trường rất là ít có, vì chưng ngày nay, ai ai cũng biết bởi sự quá muốn sung sướng của con người nên sự đi bây ra nhiều kiểu, nào là đi xe hơi, đi tàu, đi xe ngựa, đi xe máy, đi xe máy-dầu vân vân, mỗi cách đi đều bày ra cho có phần gián tiện, chớ vẫn thật là rất hiểm nghèo. Một kẻ kia ở trong nhà đang an nhiên vô sự, may gặp bức tin mảng của bằng hữu hoặc thân nhơn bần đến, nên lật đật ra đi thăm viếng, thì sự đi có về vui mảng ấy có chắc gì đâu; có ai dượt biết rằng kẻ ấy đi rồi về bình yên vô sự hay là trong một lác nữa đây sự đi ấy mà trong nhà tiếng khóc rùm tai, kẻ ra vào chật đất. Thế thì sự đi trong thời bây giờ thật là ít may mà nhiều rủi, cái đi trong ngày nay là một điều đáng sợ phép phòng của con người đó. Viết đến đây rồi sực nhớ lại lời tục xưa hay vì: «Đi bộ chẳng bình an, lên ngựa xuống thoản, e mang tai họa» thì cũng bắt gặt đầu suy nghĩ, vì nếu đã gọi là đi mà lo sợ thì ta cứ nên đi bộ ắt phải đặng vững vàng chớ có gì mà lụy lo dữ vậy. Song xét rõ lại thì câu tục vì ấy là câu tục xưa, nếu ngày nay gây lấy cái thời kỳ cải cựu hoàn tân mà ta còn do theo nghĩa cũ tục xưa đem sánh việc ngày nay e là phải sai! Mà sai thật chớ chẳng không! Đi bộ được bình yên là ở đời nào kia, chớ tỉ như đời nay ta đi bộ mà gặp mấy cậu «sớp-pha» cầm tay bánh chạy áo đến cáng ta rồi mới sao. Cây me, cây dương ka vẫn quanh năm sự gió sương, tàn rồi trổi, gió nhặt rất, không gió không rầy, chẳng dời chẳng đổi chi hết mà có khi mấy cậu sớp-pha ấy còn lôi xe đụng đại cho gẫy, cho ngã, cho trốc gốc bây rồi thay, huống chi một con người đời nay vì cuộc sanh nhai mà chuốc mua đều hơn oán thì có khỏi đâu việc bất kỳ ấy được. Ấy là kỳ giả luận giải việc tai hại đương nhiên, hiện thời ai ai cũng biết, song trong cái biết của con người kỳ-giả xin hãy biết cho rõ cùng cho tột; ta đã làm một kẻ nên tài, không thông bác vật, chẳng biết thiên văn, thì một việc nhỏ nhen thường thường đem bẹo trước mắt, đem gheo ngoài tai, ta phải ráng mà suy coi tức lý đặng rõ biết các đều cần yếu thì mới là khỏi uổng công ta sanh trong trời đất vậy.

Như việc đi mà phải lo sợ đó là lẽ thường rồi, một ông già một bà già kia, gốc là người hay suy xét vô đời mới hay liệu lo đến, còn như ta đây vẫn đứng vững vàng u mê nên tối, nhưng ta đã xét biết được thì ta cũng là phải sự phải lo đến vậy. Nhưng lo sợ đi ta cũng có kế chắc được mà bảo toàn cách đi đứng của ta và chung của con người đời nay hay chăng? Hay là ta cũng bỏ hẳn là lối ăn hôm đó, hoặc tập nội tập luận để đi ăng bằng huyền vân cái cọ ăn sớm, chớ còn ta không chịu liệu kế lo phương để vừa giúp ấy con người và bảo toàn lấy châu ta cho khỏi được cái đều tai hại đó!

Luận đến đây và xem đến đây rồi chắc chư tôn cũng phát giận cho kỳ-giả là kẻ hay kiếm chuyện nói khảo cho choán giấy, chớ còn nói ai ai kia lại chẳng biết, như kỳ-giả đây đâu phải là bực người đặt để ra mà lo liệu việc của chúng dân.

(*Mai tiếp*).

LÊ TÍCH ĐỨC,
(*Gocông*).

Ai muốn làm giàu mau? Nên mua số của «Nam-kỳ bổn quốc đức-trí-thể dục hội». Mỗi vé 2$00.

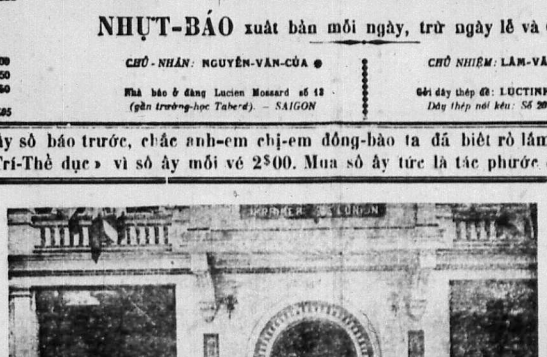

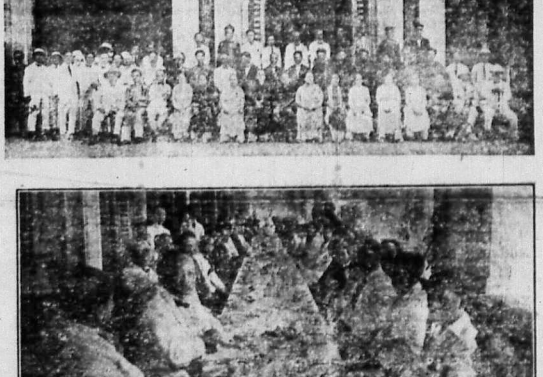

Tiệc trà đãi các Phái-viên rừng các nhà Công-thương kỹ nghệ Trung-kỳ Bắc-kỳ vào dự hội chợ Saigon tại nhà ông Nguyễn-văn-Của ngày 13 Janvier 1928

TRUNG-HUÊ

NAM BẮC TƯƠNG TRANH

Tường-giái-Thạch — Ngô-bội-Phu
Hồ-Nam Hồ-Bắc

Cũng trong một bích-truyền ấu, Tường giới-Thạch có lời rằng dẹp Bắc xong. Tường sẽ từ quan giao ấn. Lời nói hi ý Tường vì vì dân mà gánh vác, chớ không màn danh-lợi. — Ưng cho Nam-kỳ chưa có người đáng lòng như Tường giới-Thạch! — Rồi lại Tường giới Thạch truyền bắt Ngô-bội-Phu, nói rằng Ngô bội-Phu đầu Bắc-phần Cách-mạng, đang chiếu bích mắt mà tại Tứ-xuyên mà đánh qua.

Nay lại có tin Bắc-kinh đề ngày 14 Janvier gởi sang, báo rằng:

« Une grande bataille est engagée sur « la frontière du Houpeh à Yuetchow « entre les généraux contrôlant Hankéou « et les généraux Houonamis qui leur « disputent la suprématie.

« Ces derniers ont été achetés par « Chang-kai-Seck moyennant cinq cent « mille dollars, ce qui montre que le « Gouvernement de Nankin veut as- « surer le front de Houonan pour une « expédition éventuelle contre les Nor- « distes. »

« Tại ranh tỉnh Hồ Bắc, tướng giữ « Hán khẩu với tướng tỉnh Hồ-Nam « đại chiến với nhau tại Nhạc-châu « mà tranh ngôi tranh thứ.

« Tường-giới-Thạch lấy năm-trăm « ngàn bạc mà mua lòng tướng Hồ- « Nam qui thuận; ấy là kế Chàng-kai- « phủ Nam-kinh muốn lấy binh Hồ- « Nam để thừa cơ phạt Bắc ».

Tuy có tin điển báo như vậy mà tôi không chia tin rằng Tường giới-Thạch muốn dụng binh Hồ-Nam phạt Bắc, mà tôi tưởng chắc Tường-giới-Thạch mua Hồ-Nam để chặn Ngô-bội Phu Tứ-xuyên; cũng vì có lời bích Tường-giới-Thạch truyền bắt Ngô bội Phu trước kia, bởi rằng Ngô-bội-Phu đầy binh Tứ-xuyên giúp Bắc-kinh phần Cách mạng. Tại sao mà tôi dám nghĩ Tường-giới-Thạch mua Hồ-Nam chặn Ngô-bội Phu Tứ-xuyên? Tôi nghĩ vậy là tại địa thế tỉnh Tứ-xuyên, Tứ-xuyên nằm về phía Tây Nam Trung-huê:

Bắc giáp: Giáp Tây
Nam giáp: Quảng châu;
Đông giáp: Hồ Nam Hồ-Bắc.

Ngô bội-Phu đầy binh Tứ-xuyên không lý dám đánh lên Bắc; vì hễ đặn đường Giáp-Tây thì đụng Sơn-lây Vương ở Trên, Hà nam Phùng-ngọc Tường:

Cũng không lý đặn tỉnh Quới-châu mà xuống Quảng-Tây Quảng-Đông;

Chẳng làm gì cũng đánh qua Đông, vào Hồ Bắc lấy Hán khẩu, không thì Vô-Xương, Hôn Dương; vì ba thành lớn nầu nằm trong Tỉnh Hồ-Bắc lại cần đặng xe lửa lên hồ Nam lên Bắc. Chắc vậy nên Tường-giới Thạch sự tương Hồ Bắc «Hán khẩu» cự không nổi Ngô bội-Phu thất Hán khẩu không phá để nên mua lòng tướng ở tỉnh Hồ Nam, để hiệp Hồ Bắc mà thôi binh Tứ-xuyên cần Ngô-bội-Phu thôi chớ. Chi như việc phạt Bắc, Tường giới-Thạch có quân Quốc-dân-đảm cần gì phải mượn binh hồ-Nam.

LÂM-VĂN-NGỢ.

THỀ-THÁO

Hai cuộc đấu cầu tranh chức vô-địch hôm qua

Tuy tại vườn Maurice Long có thể lập nhiều cuộc vui, mà người mê đấu cầu cũng lên sân Etoile de Gladinh xem bôn bôn, hôm nay lại có H. người Lenasse và Ả-rập.

Cuộc đầu. — Hội Victoria đấu với hội Laithiêu. Hội Victoria thắng sáu bàn.

Hội Laithiêu không có phước như hội Thudaumot, vì bữa nay hội Victoria chẳng phải là có đủ mười quốc chiến tướng mà thôi, lại rốn dự xét, *hire* phải đặng gần mà nghỉ.

Hễ hội Victoria đã bằng ngũ thì hội Laithiêu trông gì mà thắng rồi. Triệt vậy, trong nửa giờ đầu đẹp vô hai bàn. Qua nửa giờ sau thêm thêm bốn bàn nữa.

Hễ thấy chiến tướng Laithiêu đến rán đấu lên làm, trừ ra có người thủ trụ. Chiến tướng nầy bữa nay rõ như đã gần ai sẵn, không số sẵn chết rồi, nửa giờ đầu còn đó một vài trái banh, qua nửa giờ sau cộp tiền đao Victoria đã bao nhiêu thì rũng hết vô lưới đặng hết, tướng thủ trụ không nổi nữa bằ, nửa cầng banh chết sao.

Cuộc đấu của chiến tướng rấy có [illegible] cho bạn trị sự hội Laithiêu bắt binh lắm ma chớ!

Cuộc sau. — Hội Etoile de Gladinh A đấu với hội Paul-Bert Hội Etoile de Gladinh A đấu thắng rằm bàn. Vậy cũng biết rằng hội Paul-Bert không thể nào qua nổi hội Etoile de Gladinh A; như ông sự thắng hội có đội ngũ lại là khi nào hội Etoile de Gladinh A không có đủ chiến tướng mà thôi. Hôm nay hội Etoile de Gladinh lại đem đủ chiến tướng giỏi, trừ ra *Duyên* và *Lợi*, nên ai thấy hàng ngũ cũng định rằng Etoile de Gladinh phải thắng.

Trong nửa giờ đầu đem ba goal, qua nửa giờ sau ăn thêm hai goal, rửa.

Tướng thủ trụ Paul-Bert ký đấu với hội Dakao hay đệ chơi, bữa nay bị ép tiền đao Etoile de Gladinh đã lớng vô goal rất mạnh và khít chặng rên không thể đỡ kịp.

Tuy hội Paul-Bert thua 5 bàn, mà cuộc đấu xem cũng có vẻ thú vị, banh qua lại thường thường, chớ Paul-Bert không bị cùng kích mấy, và phải chi tướng thủ trụ nào khác hơn Tịnh thì Etoile de Gladinh cũng bị thua lại vài bàn. *Tịnh* bữa nay hơi lâm, bắt banh gần, cứu khỏi nhiều dịp rồi.

∴

Cuộc thứ tôi, 22 Janvier, nhằm bì mươi tết không có đấu, qua 29 Janvier.

Hội Dakao sẽ rập hội Electro và hội Tandinh A sẽ rập hội Thudaumot.

G. B.

Bài diễn văn

của ông Lê-bá-Cử, Thái-thường tự-khanh đọc giữa tiệc trà tại nhà in Union hôm ngày 18 Janvier 1928.

Thưa Bà lớn cả Quan lớn là chồn hà.

Thưa các qui bà Tây, Nam. Thưa các quan lớn và các ngài hết thảy, lại xin chào quan Tham-biện Samy nữa.

Người Trung-kỳ chúng tôi không rõ mấy ai vào xem hội chợ Saigon, hoặc có kẻ vào, rồi lại trở ra, như quan Thượng Nguyễn-đại-nhân vậy.

Nay lên dịp ông Hội đồng Nghị ở Huế mời bà đi dâm cưới châu 2 đứa bà Denis Lê-Phát Đại-nhơn lại Thủ-đức, tôi mới và gia quyến ông Hội-đồng nầy, hiệp làm một cùng gia quyến của tôi, cùng lớn bé đặng 10 người, mà đi cho đông, kẻo Trung-kỳ có một mình tôi mà thôi, xem ra có tình lạt lẽo với qui Nam-kỳ lắm. Tôi xin trình diện 2 gia-quyến Trung-kỳ nầy, tôi dẫn lạm kỳ đoàn thể.

Từ khi khai hội cho Saigon cho đến bữa nay, quan Hội-trưởng thay mặt Nam-kỳ mà nghinh tiếp người Trung Bắc không kể một cách rất trọng hậu quá lẽ; thì ngày đã lao nhọc lắm, mà người chủ đãi tiệc rất lại nhọc rất ở ngoài, là nhà in Imprimerie de l'Union.

Thuở trước ngài Tham-biện cho một bằng Tâu thương lớn, đến sau lập nhà in tại đường Catinat; bây giờ dời lên đường Taberd, là nhà riêng người mới làm, nhà rộng lớn tốt đẹp, phía ngoài lem kiểu lầy rất trang lắng làm kiểu annam, đem thợ rất xảo thủ Trung-kỳ vào làm, bắt chước cách kiểu Anglo-saxon, Long, Lâu, Qui, Phụng v. v., đều làm tuyệt bằng mình sánh ngũ sắc, xem rất khéo lạ, sự chạm trổ thật là tế công.

Có chừng 200 người làm việc trong nhà nầy, một bên phòng nhựt trình Lục-tỉnh Tân-văn, một bên phòng bút-toán, chính giữa bàn đề các thứ sách, giấy tờ viết mực và sổ sổ đã tốt đẹp cần dùng, không kể cho xiết được. Xin nói lắc rắc: Nhà in nầy là một nhà in Annam có danh tiếng, nhân lãnh chiếu sức to lớn của nhà nước Tây, buồng coi sổ Caisse, sổ lề gạch, sổ lo than cần riêng ngồi, mấy sổ đã đóng có người Trung Bắc vào làm.

Ấy quan huyện Nguyễn-đại-nhơn đã quản việc được mấy phần giúp nước ưu giúp đồng-bào có nghề làm ăn.

Trong Nam-kỳ cần có nhiều nhà làm việc to lớn khác, như vườn Cao-su bà Tám Chợ-lớn, như sở máy lửa gạo của ông Nguyễn-thanh-Liêm Vĩnh-hội, đều có bày tiếc tiếp đãi, người trung Bắc lưỡng kỳ, song rất vì tôi đi Lục-tỉnh về không kịp, xin miễn chấp và cám ơn.

Mới bữa kia ông Hội-đồng Bửu-Đăng có tiếp đãi Trung Bắc chúng tôi tại nhà ngài ở Thủ-đức một cách rất chi thiết cùng tế lắm, đoạn lên xe đi dự tiệc trên sở nhà máy của quan lớn xe đi dự tiệc trên sở nhà máy của quan lớn tòa Đốc-lý Đô-thành, hai ông bà chủ nhà cũng sang trọng mình, đi vòng khắp hết các bàn, mà mời từng người ở uống chén thề tình đồng làm khách, ai nấy đều thì hoan khoái lắc mà cám lắm.

Nay 2 ông bà quan huyện Nguyễn-đại-nhơn lại đãi một tiệc sau hết nầy, mà đưa người Trung Bắc chúng tôi về chốn Gò-bông, ngài chúc cho chúng tôi rất vui mừng thân gần.

Tam kỳ ấy, kể ở người có thương chi xét? ơn sâu ngũ thâm, hà nào quên!!! Các tiệc trong thế nầy, thì chúng tôi hưởng, mà ở Trung Bắc lưỡng kỳ lấy trên bốc thương-lưu cho đến những người bần tiện, thảy đều mang ơn người Nam-kỳ hậu đãi.

Trong bài chúc bữa tiệc rất lớn tại trường bắt Đức-Hoằng-Hội, ngày mồng 4 Janvier 1928, tôi có nói bằng hiểm ni cách trò nói Trước, cách trò vòng Dorh, cho nên Nam Bắc phân chia hai ngả. Là người Huế có câu hoài ân rằng: Mái Trước ai đẩy mà cao, sông Danh ai bới ai đào mà sâu? Có ý nhắc lại công ơn đức Gia Long đã khai sáng ra xứ Trung-kỳ và Nam-kỳ là đất của Cao-miên, đất của Hồi về Chiêm-thành thuở trước, đem đất mình vào sơn lấy mà nên giàu có hơn nay. Xin hãy thương nhớ đến dân đất khô người Trung Bắc, là 7 xứ nơi bị thổ-tài bão ứ dân, nhất là Thanh-hóa Nghệ-an, ai nấy nghe đều cảm động.

Tôi xin thay mặt cho xứ Trung kỳ mà tạ ơn quan Hội-trưởng Nam-kỳ.

Cảm ơn 2 ông bà quan Huyện là chủ nhà in nầy.

Cảm ơn các qui bà Tây, Nam, và qui ngài hiệp-cả, mà tiết là quan lớn tòa Đô-thành đại-nhơn, các quan Bái vật, Trang sư, Tân-sĩ, Tú-tài, các ngài Đại Thương, đại nông-công-giả, và quan Tham-biện Samy với bà Quách-Thâm là người Tôn tiếu.

Chúc cho Tam-kỳ liên lạc, đặng quan lớn Chánh-phủ đã mở khắp mọi nơi, muốn ra vào đi lâm, miễn là có lòng tin ngưỡng, hiểu trung, đi làm Quốc-sự.

Kính chúc
LÊ-BÁ CỬ
Thái-thường Tự khanh

Lúa mới

Hãng của chúng tôi sẽ chịu mua lúa mới thứ lúa hột tròn thiết tốt, mà lúa ấy phải chở đến lại kho nhà máu, ở Cho-lớn và những nơi của Qui bà Qui-ông Nam, Trung, Bắc

Cho tới thứ tư là 18 tháng giêng tân 1928, đặng 5 giờ chiều nay ngon đến ngày nhà Trung-kỳ Ái hữu hội, ở đường Mac-Mahon số 96, là chánh tòa Đông-dương Thương-hàn cho mượn tạm mà hội hiệp, để đặng nhơn chúng tôi mới chên trả, hầu từ lại các qui-bà, qui ngài liệt vị.

Kính thỉnh,
Thái thường tự khanh
LÊ-BÁ-CỬ

ĐỨC VUA MONIVONG

Cao-miên quốc vương Monivong hồi sớm mai nầy có đi viếng sở Ba-son Saigon.

Qua bữa thứ ba 17 Janvier 1928, đặng 8 giờ ban mai thì ngài sẽ xuống long-thuyền trở về Cao-miên quốc

Trường Võ-Văn

CANTHƠ

có lớp 1er Année năm thứ nhứt trùng đăng

Kể từ năm 1927 ông cựu hội đồng quản hạt Võ văn-Thơm đánh xuất số bạc 500$00 để thưởng lớp sơ đẳng mỗi tháng bắt luận Niên nơi nào, trò nhỏ ăn cần học tập tánh rất đoan trang mà lãnh giải thưởng trong lớp.

Ấn chủ ý gìn lòng học sanh tranh rạnh để rèn giáo dục và hoàn thơ. Mới năm trường Võ Văn, được phép gởi thì Bonzes vào trường giáo sư Saigon và Cantho

Lại rồi hết lòng chính đến lề luật trường là cho học sanh biết chuyên tập công phu, nên lòng kì hướng.

Sau thì cũng nể cũng lo làm giáo sư rất tử tế, vì có ở nơi xa cách đặc.

Xin qui ông cùng cuộc Pháp nhơn lúc rảnh rang ghé lại lại trường tôi xem cảnh sắp đặt, thì tôi lấy làm vẻ hạnh vô cùng.

Sau xin qui ông qui bà nhớ cho em chầu lưu trường ngày 11 tháng giêng năm nay đến thành Annam nhơn ngày 2 Fevrier 1928.

NGUYỄN VĂN-THƯỢNG

PIPPERMIN GET

Hội-chợ

Hữu, 15 Janvier 1928.

Cộ-bông

Bữa 15 Janvier 1928, trong Hồ-chợ từ 8 giờ tới sáu cộ-bông. Có rất nhiều cả nhiều cả r i k'ẻo. Trong số cộ khéo đẹp hơn hết, là ông quan cô Thành-phố Saigon, cộ Hi-hiệp Annam, có trường Bá-nghệ, có Bienhoa và có « Le cafe la vrese » v.... Trong các cộ khéo đẹp và xấu lắm, có một cộ tiếng-ca ưa xem hơn hết là cộ « Le café Marres » hơn đương en. Có nào gần đến bà đương Eugenie mà mọi thứ khen trong mà đều mê hơn lắm, vì lẽ. Nhưng người không biết, cứ nói: « Đi cộ « Vuđit » thì coi! » Không biết là có gì mà biết là ngỏ là hay, thì đặng khen những người đông vui thường trên cộ ấy lắm.

Tới sáu giờ chiều, bắt rộ, có lần Cholon rước tới 8 giờ. Thiên-hạ đậu đầy kẻ sao cho xiết

Chỗ chi thường thì tiền vô cửa, thì Hội-chợ cũng bỏ cửa cho đặng, lợi cho các gian hàng bết mấy.

THƠ MỜI TỪ TẠ

Kính thỉnh,

Nay Trung kỳ chúng tôi mời quan hội-trưởng và bà Tri-sự Nam-kỳ, xin mời các Qui bà Qui-ông Nam, Trung, Bắc

Cho tới thứ tư là 18 tháng giêng tân 1928, đặng 5 giờ chiều nay ngon đến ngày nhà Trung-kỳ Ái hữu hội, ở đường Mac-Mahon số 96, là chánh tòa Đông-dương Thương-hàn cho mượn tạm mà hội hiệp, để đặng nhơn chúng tôi mới chên trả, hầu từ lại các qui-bà, qui ngài liệt vị.

Kính thỉnh,
Thái thường tự khanh
LÊ-BÁ-CỬ

Lời rao

Tôi tên là Võ-văn-Liêng, cựu đồ tòa Tân-Đáo, nay ở Saigon đường Lefebure số 220 có sanh mất thằng con trai tên là **VÕ VĂN-TẬP** *19 tuổi; nhơn nó hoang đàng theo đàng điếm ăn thôn bỏ nhà tôi đi lưu lãng. Nhiều khi nó về ăn, cắp tiền bạc mà đồ nữ trang của tôi. Mới đây nó lấy của ôi mười hai cái bon khoản ruộng đất. Nếu ai cầm cố bon khoản ấy thì là người gian; vì của ấy không phải tên nó. Đã vậy tôi cũng có đơn đơn nơi tòa Saigon mà thưa vụ mất bon khoản rồi.*

Vậy tôi làm lời rao rằng cho trong lục-châu hay, nếu ai cầm cố cho nó thì nhơn sẽ mất tiền và bị lỗi lẽ.

Đã vậy tôi khéng nhìn biết mỹ nàng chi của nó hết.

XE-MÁY HẢT XE-KÉO

Buổi 11 giờ bữa sáu mai nầy, thầy thợ 5 các ta rẽ sổ ra sẽ. Tại con đường Catinat là một con đường, giữa lộ, người đi bộ cũng đông mà xe cũng đông, nhất là xe-kéo xe-máy thì lại càng hết đỗi. Thành thử ở bằng nào có tiếng la, chạng xem rõ lại thì là xe-máy hất xe-kéo tại gần đường Catinat và Lagrandière.

Việc rủi ấy chẳng có hề đến đâu nhỏ, nhưng cũng không nên sự tranh qua tranh lại lộn xộn mà ra. Xe-kéo số 541 thì quan gõ nhơn ở Xi-Gòn xuống đó. Mà phiền-hà không thể chẳng ở làm chi, cứ chạy xe cho mau, trên ngài người đi bộ, chẳng ngờ, nên thì xe lật ép lại ông nhơn chưa nhớ luôn. Giờ đây! Người đi bộ ấy nhào xuống rồi nghỉ hết thảy xe gần bên phải đang hồ mới tính lại. Đoạn chỉ xe nhà thương. Nay nhơn chưa nói, chỉ biết có một lẽ là ở thời nguyên thứ là khô.

Mới tai nói có tính luôn thành lại làm ơn kết kỳ nay, bao đặng Cotinat con đường tính rằng oai phàm việc xe-máy, mà sau gặc đăng nầy lại khó quá??

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 16 Janvier 1928.

GIÁ BẠC

	Ngày		Tháng	
Nhà-nước	12	0	90	12	90
Ngân-hàng Đông-pháp	12	90	12	95
Banque Franco Chinoise	12	90	12	95
Banque de Saigon	12	95	3	00
Financ. Fac. et C.	2	90	2	95
Hong-kong Shanghai	12	95	2	95
Chartered Bank	2	50	2	55
Việt-Nam Ngân-hàng	12	10	2	05

MÈ CỐC

Giá thị cho ăn đi Cholon-nhơn là lấy giá 100 kilos

	Tháng Giêng		Tháng Giêng	
	GIÁ CŨ		GIÁ MỚI	
Vinhlong	3$70	à 3$75	3$75	à $15
Gocong	3 80	à 3 85	5 30	à 5 37
Baisau	4 10	à 3 65	6 93	à 5 4
Bacliêu	4 10	à 3 72	6.10	à 5.47
Gò-công thượng	3.5	à 3 40	5.	2 à 5.06
Sonnou	Gò-công	3 70	à 3 6	4 à 5 29
	Gò-đô	2 50	à 2 45	2 68 à 2 10

THƯ BẢN MỚI BÀN
Kính mời bà
« CON SỐ »
Đang xem đều đều đăng hiện « CON SỐ »
Đang có thể bán không
Giá rẻ, Giá rẻ, rất không mắc

VẠN-HÒA
N 88, Rue de Gocong — CHOLON

KÍNH CÁO:
Hiệu VẠN-HÒA nhuộm mới đen nhứt hạng 5 tại cho CHOLON.
Qui ở nhân « Con cá Kim-Ngư xanh » thì đến tại trong Lục-tỉnh hoan hỉ mua mười năm ấy cũng đều rõ biết.
Vì nhuộm đen đúng chẳng hề khi nào trở, mà mau, mà lại chắc, chẳng hề bỏ như các hư nơi nơi tiệm khác.
Hiệu-hiệu có chữ ra tâm thư đến đều đi

Máy hiệu vải của Bản-hiệu đều có câu chứng tại tòa thương-mãi Saigon là:
1° 3 con cá Kim-Ngư 3 mắu.
2° 1 con cá Kim-Ngư xanh.
3° Vạn-xuân Long xe lửa.
4° Vạn-xuân-Long bươm bướm.
5° 7 con cá Kim-Ngư 7 mắu.
6° Vạn-Hòa con gà trống.
7° Vạn-Hòa chim tiên.
8° Bắc-Hòa con ngựa đua.

Alignon 700.

VẠN-HÒA Kính-khải.

Annam Học-Đường tại Sài-gòn
NGUYỄN XÍCH-HỒNG
HỌC-ĐƯỜNG TẠI GIADINH
Chánh trường: M. NG-HUỲNH-ĐỨC
Đốc-học: Nguyễn xích Hồng
Ngày tựu trường: 31 Janvier năm nay mồng 9 tháng giêng Annam
Trường lãnh học trò từ lớp A B. cho tới 3e année bắt đầu 1er Janvier 1928 mới có 4e année. Mỗi trò lớp trên ở lớp nhứt cho tới lớp 3e année phải đóng trước 5 tháng tiền (từ tháng Février cho tới 12 Juillet, chớ mấy trò lớp đó phải đóng trước 3 tháng. Phải viết thơ trước xin để dành chỗ.

DỊA HẠT
PHƯỚC-CƯƠNG MỚI LẠI
Hay lắm! hay lắm!!

Hát đã lắm lại rẻ hơn các thứ dịa hát khác. Hát hay tuy hầy trong lục-châu mà đã có Ái-Tích hơn hết. Tôi xin mời các quí bà quí ông cùng qui bà nghe không nhàm tai. Tôi lựa rõng kẹp hát có danh và tôi ở hay mà đặt cho hãng Pathé làm đĩa.

Nay đã gần lại rồi có để bán tại ĐƯỜNG LEFEBVRE số nhà 200 SAI-GON

Xin qui vị có muốn mua, hãy mua đến mua kẻo để bán hết, vì hàng mới gởi qua không có bao nhiêu nhứt là đĩa của cô Năm Nhỏ hát Nam-khách thận oán Nghe tuyệt điệu bản gần hết.

Qui ông qui bà có mua xin hãy nhớn kỹ đĩa nào không có kỹ lên và đóng con dấu là đồ giả.

NGUYỄN-NGỌC-CƯƠNG.
Chủ gánh Phước-Cương. — Kính cáo.

AI TÍN

Bác sĩ xin bán bổ tiếp được 1 chỗ ở lánh rẻ, ở Pont-Neuf-Hiệu cũ danh là Ao ét Trần-Hải, ở tỉnh đi cho ông Trần-Trạch mới từ rằm ngày nay 16 Janvier 1928.

Có hướng đường đơn: 26 ubl. Bình ngày 15 Janvier, đặng 4 giờ chiều thì ông ấy, và Bồn-quản xin kính lời phân ưu rằng với quyền phước nguyện hương hồn Cô chồng vì nơi 7 ta-ái.

L. T. T. V.

INJECTION PEYRARD
Toute trace hors bile est en dix jours et vaincue en quelques jours
DÉTRUIRE DAU-LÂU
Trong 223 người
A-Sip đang thuốc nầy
Đã lành bịnh hết 218 người
2 theo tới phút cuối
2 theo 4 tháng
đều ăng ăn cơm ngon
Ở Saigon

CHƯA MUỘN
vì cánh trường
Rapid'Progress
Boite postale 48
CHOLON
Có sanh chế ra một cách mới ưa riêng đặng mà dạy chữ pháp cho những ai Nam-Việt.
Ai biết đọc chữ pháp mà nghĩa chưa hiểu.
Ai học chữ pháp mà đã bỏ nó lâu rồi đều nên hỏi thăm lập tức đặng mà phỏ.
Hơn bốn trăm môn đề lấy làm vui ông và thâm cảm cách dạy cần trường nầy.
Cảnh trường lo rông việc gởi bài đến nhà mà thôi.
Recherche Collaborateurs ayant beaucoup d'initiative en enseignement.

Sách in rồi lần thứ nhì
QUYỂN
Bách-Phân Luật-Giải
5,000 cuốn trước bán hết rồi kỳ nhì nầy có thêm vô mười máy trương sách nữa; nói về luật mới đổi thuốc nể Bách-phân, và con niêm gấy tinh lại có hỉ rõ cách phạt Bách phân không đúng giá hay là dầu gỉả.
Ai muốn mua lẻ, do máy chỗ bán sách trong lục-tỉnh, đều có trừ bớt 10 $ X 25 cuốn.
Ai muốn mua sỉ, bán lại thì tới tỉnh cho như vậy:
50 cuốn sắp xuống trừ bớt hồng: 20%.
51 Cuốn sắp lên — : 30%
(Không đăng nhận cách lãnh hóa giao ngân).
M. ĐẶNG-BÁ-PHÚC
Soạn-giả quyển: Bách-Phân-Luật-Giải tại Vinhlong

ĐẮC CỬ HỘI-ĐỒNG ĐỊA-HẠT
Cuộc tuyển-cử, hội đồng địa-hạt lũng Long-uy-hương (Gialinh) hôm ngày 8 Janvier 1928, ông đắc hương-cả qui danh là Ngô-long-Hưng, 55 tuổi ở làng Tân-phú-trung ra tranh được đắc cử.
Thật rất vẻ-vang thay! Xứng-đáng thay! Và ông Ngô-long hưng đầy tỏ ra giúp ích nước đến nay đã được 35 năm, giữ trọn phận-sự: trên đã được quan yêu, dưới dân-tình cũng thấy đều mến chuộng; ngoài ra, đối với hương-chức rũng được người kính lòng trung-trực. Nhờ vậy mà nay ông ra tranh chức Hội đồng địa-hạt, ai ai cũng cui vòng mà bỏ thăm cho ông cả thảy.

PHÒNG KÍNH-LÝ NGOẠI NGHỆ
Đường Garcerie, số 6 tại Saigon
CỦA ÔNG
Pham-ngọc-Thuan
quan Bác-sĩ Kinh-lý
Bo đất khẩn — Tìm ranh
Cầm trụ đã — Phân manh — Bo cần đất
Phòng kinh và đường
Cứu xét các vụ Tòa-phủ.
Giá cả tính rẻ và do mau lại kỹ
Xin qui ông qui bà tường tình đồng hàng mà chiếu cố.

Feuilleton n° 554 — *Du 16 Janv. 1928.*

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN THỨ BA

HỒI THỨ XIV

Độc dược

Tỉ như lên đầu-bếp của Linh phu-nhân không biết mua lầm vỏ, thì Linh phu-nhân mới nghĩ ra ở đây? Tỉ như hôm lấy nhà Linh phu-nhân có khách ở cũng thì cả, mà mấy con rắn của Linh phu-nhân ăn, không có thuốc, còn mấy con của khách đến lại là có bị thuốc, đa vì rắn đều bụng hoài, đau thốc, thốc ruột quằn-quại, mà cũng thuốc gì cũng không thu ra giảm. Các tỉ dụ, nhơn lại nói qua cho bà.

Bà Vinh-Pho ngồi cầm-chỉ lắng nghe Monte-Cristo giải, không mất một lời nào mà cũng chẳng mất một tiếng nói. Đã qua phần tới khẩn nhơn, khẩn nhơn xem gì bà dường để tang thầm-nhơn Bà tiếp nói: « Mà ngài cũng biết, vì sao rõ là mất ở thuốc độc mà không tiêu xác. Đâu chẳng hề làm sao, cho nồng cách ít, khi người nồng chết? Bao nhiêu vì sao cho người trong bụng.

Monte-Cristo — *Bạn ơi! Linh phu-nhân biết đến đến, thì rõ linh phu-nhân thanh-tinh hoa-hồi sẽ phương đặc được đã nhiều rồi. Linh phu-nhân nơi Thạn-hà-tinh ngày: nỉ-sơn và thì hết mà cũng chẳng mất mất lại đặng một thứ điểm cả ấm mà trái mà tiền (5 rochers rouges) ngâm nước mà uống. Tuy nhiên mà tiền, rồi cũng khẩn-khẩng không đa — mà là nhiều. Đã đến quên đến thời gì hấp cũng chẳng đặng, mà lại nghe Monte-Cristo giải, không mất một lời nào mà cũng chẳng mất một tiếng nói. Đã qua phần tới khẩn nhơn, khẩn nhơn xem gì bà dường để tang thầm-nhơn Bà tiếp nói: « Mà ngài cũng biết, vì sao rõ là mất ở thuốc độc mà không tiêu xác. Đâu chẳng hề làm sao, cho nồng cách ít, khi người nồng chết? Bao nhiêu vì sao cho người trong bụng.*

Monte-Cristo — *Bạn ơi! Linh phu-nhân biết đến đến, thì rõ linh phu-nhân thanh-tinh hoa-hồi sẽ phương đặc được đã nhiều rồi. Linh phu-nhân nơi Thạn-hà-tinh ngày: nỉ-sơn và thì hết mà cũng chẳng mất mất lại đặng một thứ điểm cả ấm mà trái mà tiền (5 rochers rouges) ngâm nước mà uống. Tuy nhiên mà tiền, rồi cũng khẩn-khẩng không đa — mà là nhiều. Đã đến quên đến thời gì hấp cũng chẳng đặng, mà lại ngồi ngồi-nghỉ giới-nhà-người chẳng chịu rồi lấy ấm tu-ngỗ Lingsa — mà đếp-lăng tới khẩn:*

« Đức Chân-Trời tạo nên Trời-Đất và muốn bội ở đời nầy chẳng phải trang một ngày mà thôi. Đức Chúa-Trời dụng trọng bởi người mới nên loài cầm thú hồi của con hỉ đó có chỗ nhớ. Cha không gì lấy tham miếng cho đặng. Con đã hiểu tham miếng cho đặng. Con đã hiểu cha cho ăng nghĩ. Chúa-nhựt tiếu tôi con đến, cha sẽ giải cho »

Cô-nhơn trần tới tôi đến, cha Adelmonte hỏ g đừng nước tầm vi sơn mà tưới cái phần lần trong, mà lại dùng một thứ điểm cả ấm mà trái mà tiền (5 rochers rouges) ngâm nước mà uống. Tuy nhiên mà tiền, rồi cũng khẩn-khẩng không đa — mà là nhiều. Đã đến quên đến thời gì hấp cũng chẳng đặng, mà lại trai-lắt như thường. Bởi vậy tôi ra mà cho thể ấy: thì thầy ấy, không ở gì ai ngăn-cản. Thầy ấy rồi không đặng nằm phòc đồng-hồ chết tôi. Thể chết rồi, gã ấn thể ấy chết nữa. Bởi vậy gã chết, cha Adelmonte không để cho kẻ-kẻ ấn nhau lần trước nữa. Đem gã ra mà lấy rất cang ra mà không thấy rõ, Nay thầy ấy bị tỉ hơi mà chết, thì cũng là mất lắm chứ, nhưng mà thầy thuốc vào trụ ra rồi có bị thuốc.

Bà Vin-Pho cảng nghe càng thấm-nhuần, càng nghe tu như người có tinh-yêu riêng vậy. Gã ấy rồi bà lạ nói lo-lắm như người trên không thể gì mà rằng:

« Cha ơi! Thuốc độc như vậy thời đáng sợ quá; song cũng may cho đời là người thường nhân không thấu đến. Mặt mình tay thiện tài hèn hạ biết chế biến biết đáng thôi. Vì chẳng mấy người mới biết, thì thói con chi là thế-gian nầy. Người nầy thuốc người kia, người kia thuốc người ấy, cứ ciết lẫn nhau như nông mãi, thì rồi lại người thế-gian nầy nên khó-khăn đến phần nào?

Monte-Cristo. — *Thưa không, chẳng nhơn hạng người thế tôi hèn hạ biết chế biết dùng mà thôi; người không thấu-tri thiên-nhơn mà rằng chuyện mà hạng-cùng biết chế biết dùng vậy.*

(Mai tiếp).

C. BONNET

HÃY NÀI CHO ĐẶNG CÁI HÌNH
NGƯỜI CỠI NGỰA NẦY
KHI CHƯ-TÔN MUỐN MUA HÀNG LỤA

MUỐN BÁN

Một sở ruộng hơn ba mẫu tọa-lạc tại làng Long-hưng, tổng Long-vĩnh-thượng tỉnh Biênhoa, đất ruộng nầy dùng làm gạch, gói tốt lắm.
Bọn con trâu đực đúng tuổi và đủng sức làm công chuyện.
Vị nào muốn mua xin do nơi bổn báo.

CÁI VẤN ĐỀ KHẢO CỨU
CÁC THỨ DƯỢC-PHẨM CỦA NHÀ THUỐC
NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
CHƠN GIẢ THẾ NÀO?

Hỏi : — Các ngài mua các thứ dược-phẩm về để làm gì?
Đáp : — Để trị bịnh.
Hỏi : — Nhưng mà dược-phẩm có giả có thiệt, thoản như mua lầm thuốc giả, có trị bịnh được chăng?
Đáp : — Không, mà lại còn thêm hại là khác nữa.
Hỏi : — Những thuốc của nhà thuốc **Nhị-Thiên-Đường** như là **Vạn-Ứng-Dầu** cùng các thứ **Cao, Đơn, Huờn, Tán**, chủ trị các chứng **linh nghiệm như thần**, các ngài có tin hay chăng?
Đáp : — Ai ai cũng đều tin lắm chớ! Nếu các ngài mà biết tin các thứ dược-phẩm tại tiệm **Nhị-Thiên-Đường** của tôi rằng hay, rằng trị bịnh được, thì thiệt các ngài tri-thức quá nhân rồi; Bỉ-nhơn lấy làm bái phục các ngài lắm đó! Thế thì các ngài quả là bạn hiền, là tri-kỷ của Bỉ-nhơn đó vậy.

Nhưng Bỉ-nhơn đã nhìn nhận các ngài là bạn hiền là tri-kỷ, thì Bỉ nhơn phải đem một việc hiện tại mà là một việc rất lợi-hại, rất quan-hệ cho các ngài mà tỏ ra cho các ngài được biết; tưởng khi các ngài cũng vui lòng chịu nghe lắm chớ!

Nguyên vì mới đây lại có những lũ tham đồ xạ lợi, chẳng kể công-đạo là chi nó chuyên dùng thuốc giả, chế tạo ra dầu giả; nó lại mạo cái hiệu **Nhị-Thiên-Đường** của tôi, rồi nó cho người đem đi cùng Xóm, cùng Làng, rao bán cùng đường, cùng sá, cho đưa nó lại dùng chước diếm-dàng, nó kiếm những chữ nào cho mượn tượng chữ **Nhị-Thiên-Đường** 二天堂 của tôi nó **đánh lận trồng đen** để mà con mắt thiên hạ mà bàn đờ giả cho được. Nó dùng những chữ Nhị 二 rồi nó gia nhập với chữ Thiên 天 thì nó viết chữ Phu 夫 hoặc chữ Yểu 夭 chữ Đại 大 hay là chữ Thái 太 vân vân..... Hay là nó dùng những chữ Tam 三 chữ Công 工 đều là những chữ mượn tượng với ba chữ Nhị-Thiên-Đường 二天堂 của tôi mà làm chiêu-bài; Còn những hộp giấy và toa in, những ve, những gói, cũng là nhãn hiệu nhứt nhứt mỗi thứ, thứ nào nó cũng làm giống y như tiệm Nhị-Thiên-Đường của tôi vậy. Nếu vô ý mà coi thoáng qua, thì ai cũng lầm là Dầu Nhị-Thiên hết thảy.

Bất quá là có mấy chữ trong những giấy chiêu-chỉ đó nó ít giống được hai chữ Nhị-Thiên mà thôi.

Lấy thứ Dầu Nhị-Thiên giả mà sánh với Dầu Nhị-Thiên thiệt, rồi nó bất mình phải nóa tức cười. Xét ra cho kỹ cái chất và cái mùi của thứ dầu giả đó, cũng là khi mình dùng nó mà trị bệnh rồi, thì mới biết cái thứ dầu thiệt với thứ dầu giả, đem mà sánh với nhau như một trời với một vực vậy.

Nếu các ngài vô ý mà mua lầm, dùng lầm, thì chẳng những là vô ích mà thôi, mà nó còn hại thêm sự vệ sanh của các ngài là khác nữa.

Bởi Bỉ-nhân vì lòng quá yêu các ngài, muốn cho các ngài mạnh giỏi luôn luôn, nên phải đem thứ giả với thứ thiệt mà cho nó chơi với nhau, cho rõ ràng hắc bạch.

Vậy xin các ngài, chớ ham giá rẻ, chớ nghe những lời chuốc ngọt mà lầm.

Xin hãy nhìn cho kỹ những **Chiêu bài** và **Nhãn hiệu** của thiệt tiệm **Nhị-Thiên-Đường** thì sẽ mua mà dùng, dường ấy các ngài mới khỏi phụ một tấm chơn thành của Bỉ-nhân đã tất tình phụng khuyến đây vậy. Xin các ngài lưu ý.

Và lại các thứ Cao, Đơn, Huờn, tang, cùng là Dầu nhị-Thiên của bổn hiệu đây, thì khắp trong các tỉnh cùng các chợ, bất luận chỗ nào, cũng điều có tiệm có nhà làm Đại-lý mà bán cho các ngài dùng, chớ thuở nay bổn hiệu chẳng hề xin ai đem đi rao bán cùng làng khắp xóm, dọc đường dọc sá như vậy bao giờ; Xin các ngài chớ lầm.

Cholon, Nhị-Thiên-Đường
Đại-Dược-Phòng
Vi-Thiệu-Bá Cẩn khải.

Imp. MY-VAN — CHOLON.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
ĐẠI DƯỢC PHÒNG
47. — *Rue de Canton.* — Cholon

SAVON NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

Qui-bà, qui-cô muốn giữ gìn da mặt mịn màn xem cho đẹp đẽ, thì duy có thứ xà-bong thuốc của bổn đường Y-học-Sĩ VI-TẾ-SANH bào chế ra đây mà thôi. Bổn có làm công chọn lựa nhiều nguyên chất tinh khiết chế ra nên thứ xà-bong nầy thơm tho sạch sẽ, dùng nó thường thì trừ được bịnh thấp độc ngoài da hết ngứa ngáy. Nó có sức chịu đựng với nước, không mềm không rã. Dùng nó tắm gội hằng ngày thì cả mình đều thơm. Thật là một thứ xà-bong rất quí nhứt trong hoàn vỗ.

Ghen có phải là tánh xấu đâu

Ca dao ta có câu: « Gái nào là gái chẳng hay ghen chồng ». Chuyện Kiêm vân-Kiều có câu: « Ghen tương thì cũng người ta thường tình ». Đó là nói riêng về đàn-bà, vì vợ lớn vợ bé, ganh tức nhau mà sanh ra lắm chuyện buồn cười, đã làm mất danh giá của chồng con, và sanh ra nhiều điều rối loạn ở trong gia đình. Người ta thấy thế, mới cho ghen là một tánh xấu, người hay ghen là một người hư. Mà xét cho kỹ ra không kể sự ghen tương của đàn-bà, là một việc rất thường và rất nhỏ, ghen vẫn là tánh chung của loài người ai chẳng có, có phải là một tánh xấu đâu. Còn như người có tánh ghen là hư hay là không hư thì cốt tại người có tánh ghen hành động chánh đáng hay là không chánh đáng.

Thường thấy lắm người hay tức khí lại hay nhỏ nhen, cùng mưu một việc, người ta được mà mình không, cũng đem lòng ghen, cùng làm một nghề, người ta phát đạt mà mình suy đồi, cũng đem lòng ghen, tục ngữ thường nói, trâu buộc ghét trâu ăn là thế. Lại còn lắm người vì cái lòng ham lợi ham danh, mà tánh ghen phát hiện ra đủ thiên hình vạn trạng; ở trong xã-hội, chỉ muốn có một mình mình không những là không muốn cho ai hơn mình, mà cũng không muốn cho ai bằng mình nữa, nói về đường tiền của, thì chỉ muốn rằng mình giàu có vạn ức, mà thấy ai có chút tư bổn thì ghen, nói về đường danh dự, thì chỉ muốn rằng mình được hưởng thạnh danh, mà thấy ai có chút danh giá thì ghen; vì lòng ghen mà sanh ra kế nọ mưu kia, để hãm hại khuynh loát nhau. Trong xã hội vì những hạng người ấy mà diễn ra lắm tấn kịch, thật là gớm ghê đê mạt đáng sợ mà cũng đáng khinh. Ho là vì tánh ghen mà sanh lòng ghét, vì ghen ghét mà sanh ra kế hiểm mưu sâu, cử động mới lắm điều ám muội, người có tánh ghen như thế mới thật là người hư.

Còn người quân tử thì lại nhơn cái tánh ghen ấy mà có ích cho mình, mà hành động một cách rất là chánh đáng. Ví như đi học, cùng ngồi một lớp, cùng học một thầy, cùng theo một chương trình, mà người ta thì tấn tới nay bằng nọ, mai bằng kia, mình thì tấn tới chậm trễ; suy ra trăm nghề ngàn nghiệp, ai cũng có tâm tư, ai cũng có tai mắt, mà người ta thì nghề nghiệp tinh khôn, sanh kế phát đạt, mình thì nghề nghiệp lụn bại, sanh kế điêu linh, vì kém người mà sanh lòng ghen, nhưng chỉ oán trách mình mà gắng công theo đuổi, chớ không dám đem lòng oán tức, mà tìm kế hãm hại người, thế thì cái tánh ghen ấy, lại là một ngọn lửa để hơ nóng cái tánh lười biếng của mình, là một mũi dùi để châm chọc cái tánh ganh đua của mình, tức như lời thầy Mạnh-Tử nói: « Không bằng người mà không biết xấu hổ, thì không bao giờ bằng người được ».

Không những là phần riêng một người, chớ có cái tánh ghen mà mau được đường tấn tới, suy ra một nước, một dân-tộc, cũng nhờ cái tánh ghen mà thêm được sức đua tranh. Các nước văn-minh đời nay, không ai chịu nhường ai không ai chịu lùn ai, một việc cũng không chịu thua, nước nầy phát minh được khoa học nầy, nước kia lại lo phát-minh ra khoa học khác, nước nầy chế tạo được máy móc nầy, nước khác lại nghĩ chế tạo ra máy móc khác, dong ruổi trên con đường tấn-hóa, cho vai thích cánh, không ai chịu dừng chân. Vì thế người càng ngày càng khôn, của càng ngày càng giàu, thế-lực nước càng ngày càng mạnh, danh tiếng nước càng ngày càng lớn, sự tiến hóa còn chưa biết đến đâu là cùng cực. Các nước văn-minh bây giờ chiếm được cái địa-vị ưu thắng như thế, tuy cốt nhờ về cái trí thông minh, cái tài linh hoạt, cái đức kiên nhẫn và cái khí mạo hiểm của quốc-dân, nhưng cũng vì cái tánh hay ghen không chịu kém người, mà sự cạnh tranh lại càng thêm kịch-liệt, sự tiến-hóa lại càng thêm gớm ghê. Có thể nói rằng sự tấn-hóa của các nước phú cường, cái tánh ghen cũng là một phần chủ-động-lực.

Nước Nam ta bây giờ đương buổi bắt đầu mở-mang, trăm nghề ngàn nghiệp cái gì cũng còn ấu-trĩ, so với các nước phú cường, thua kém biết là bao nhiêu. Học người ta như thế mà ta như thế, nông người ta như thế mà ta như thế, công thương người ta như thế mà ta như thế, trông người lại ngẫm đến ta, còn có cái gì là đáng hổ thẹn và đáng ganh tức hơn nữa. Nếu người mình ai cũng biết điều ấy làm sự xấu hổ chung của cả người trong nước, mà sanh lòng ganh khí, đem hết tâm tư trí não làm cho tiến tới công việc của mình. Mình là một nước hậu tiến, dã dám mong đâu được ngang vai tay lứa với người, nhưng nếu người trong nước ai cũng lo làm hết cái bổn phận của mình, để mưu sự tiến-hóa cho nước, thì may ra có cạnh-tranh tất có tiến bộ, vọng liệt hải cũng không phải ở lâu, ghen như thế mới thật là chánh đáng, mà có lợi ích cho đồng bào tổ quốc cũng không phải là không to; chẳng hơn rằng chỉ vì cái lợi nhỏ mọn, cái danh hão huyền, mà đem lòng ghen ghét rồi tìm cách khuynh loát lẫn nhau, bày thêm một cái trò cười ở trong xã-hội.

T. B.

ĐẠI-PHÁP CỘNG-HÒA DÂN-QUỐC
TỰ-DO — BÌNH-ĐẲNG — ĐỒNG-BÀO

ĐÔNG-PHÁP

NAM-KỲ THỐNG-ĐỐC

TỈNH BACLIEU

YẾT THỊ — Đơn xin chạt mà đấu giá đất Nhà-nước.

TÊN HỌ, NGHỀ NGHIỆP và chỗ ở người xin	CHỖ TỌA LẠC sở đất	SỐ miếng đất	SỐ tờ bản đồ	SỐ BAO NHIÊU	[illegible]
Đất nhà nước định phát mãi	*Làng Long-điền tổng Long-thủy Baclieu*	*Lot số 5 (partie)*	*Tờ thứ 8*	*300 mẫu 00*	

VIỆC TRANH CẢNG VÀ KÊU NÀI

Chiếu theo thể lệ điều 26 lời nghị định ngày 27 Decembre 1913 và điều 48 nghị định ngày 11 Novembre 1914, việc tranh cảng và kêu nài về các đơn xin trên đây phải tỏ nội trong kỳ hai tháng, kể từ ngày dán yết thị nầy và nạp cho quan Tham-biện chủ tỉnh Baclieu.

Baclieu, le 15 Novembre 1927,
l'Administrateur,
Signé : ILLISIBLE.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »
ở tại Cầu-kho, đường mé sông — (Saigon)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (tố Tây), trắng và đủ màu; gởi nhuộm bên Pháp-quốc, nên màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trổ 4$00 một thước tây.

Lục soan láng-chân, trắng, từ 3$00 tới 3$20 một thước tây.

Lụa-quyến trắng, canh chỉ thiệt minh; từ 2$00 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thượng hạng, thiệt trắng, dệt rộng bằng tơ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m80 — Giá 5$20 một quần.

Lãnh đen (ba láng đen huyền, không trổ không đổ lông), khổ Bác-thảo 6$00 một quần.

Lãnh đen (ba láng đen-huyền, không trổ không đổ lông) khổ trung 5$50 một quần.

Các món hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lựa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ cang, đặng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là: tiện nghĩa nhi hậu lợi.

Vì muốn trì danh trong lục châu, nên bổn-hiệu kính lời cho chư qui khách hay; nếu ai muốn mua bất câu là nhiều ít, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thế nào, thì mới tin chắc lời rao nầy không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cầu-kho — Saigon.
Kính cáo.

Dầu hôi Mỏ neo

Chư vị hãy mua thứ dầu hôi hiệu Mỏ neo (Le Petrole Ancre) của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles mà dùng. Dầu nầy thắp rất sáng, để sáng suốt mà không có khói. Thiệt là thứ dầu tốt nhứt hơn hết trong Đông-dương.

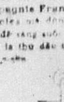

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng
Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles
đều có bán thứ dầu hôi nầy
Trong Lục-Tỉnh anh em muốn hỏi thăm điều chi, xin viết thơ cho hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles ở Saigon đường d'Adran số ... Ông chủ hãng sẽ hồi âm lập tức.

Muốn bán

Có người muốn bán một sở cao su ở cách Saigon chừng 25 ngàn thước. Sở cao-su nầy đặng 85 mẫu, trồng được 10 000 cây rồi và chích mủ được 8.000 cây. Mỗi ngày lấy đặng hơn 25 kilos mủ.

Ai muốn mua và hỏi han điều chi về vụ mua nầy xin do nơi Bổn-quán mà thương nghị.

Hãy hút thuốc
JOB

Sống lâu nhờ rượu
(LONGÉVITÉ GRÂCE A UNE LIQUEUR)

Hiện bây giờ bên nước Huê-kỳ có một vị điền chủ đã ngoài 95 tuổi mà hãy còn sức lực mạnh mẽ như người 40 tuổi, đi đứng chơi bời, ăn nói sởi sanh, cả ngày ở ngoài trại ngoài đồng coi tôi-tớ làm công chuyện.

Ngày nọ có một người đi thăm ông, họ thử cho biết tại đâu ông nay đầu bạc tuổi cao mà sức lực không phai kém vậy? Ông già đáp lại rằng: Có chi là đâu mà hỏi, cả đời tôi trước khi ăn cơm hãy uống một ly nhỏ rượu **RHUM MANA** *và* **QUINA GENTIANE** *hiệu* **MAZET** *là một thứ rượu trường sanh bổ lao.*

Người khách nghe nói cũng có lòng muốn một việc trường thọ như ông, liền về nhà sai trẻ đi mua cho đặng thứ rượu **RHUM MANA** *và* **QUINA GENTIANE** *mà dùng mãi hoài. Thiên-hạ nghe nói cũng có dạ tham sanh, cũng kéo ra nhau đi mua rượu ấy đem về mà uống bổ quanh năm.*

Có bán trong các tiệm hàng xén (Epicerie).

LỜI RAO

Phần nhiều học-sanh đến học tại Bổn-trường than rằng cha mẹ không có đủ sức mà nuôi con ăn học, bởi vậy muốn mở đường học thức cho con nhà nước Nam nên ngày Chúa-nhựt 12 Février 1928 đúng 8 giờ sớm mai trường « ECOLE CENTRALE DE DACTYLOGRAPHIE COMPTABILITÉ PRATIQUE ET STÉNOGRAPHIE 18 RUE THOMSON SAIGON (Dakao) » mở một cuộc thi « bourse » đặng chọn bốn học-sanh mà dạy thi công trong ba tháng hầu trở nên thơ ký.

Học-sanh thi đậu thứ nhứt và thứ nhì thì Bổn-trường bảo lãnh dạy dỗ và nuôi cơm không ăn tiền. Còn đậu thứ ba và thứ tư thì đặng phép học khỏi trả tiền, tiền cơm thì học-sanh phải chịu.

Học-sanh xin ứng cử phải gởi đơn cho Bổn-trường trước ngày 7 Février 1928.

Phải gởi theo đơn:

1° KHAI SANH.
2° CẤP BẰNG SƠ HỌC.
3° GIẤY TÁNH HẠNH.
4° GIẤY CỦA QUẬN TỔNG HAY LÀ LÀNG NHẬN RẰNG CHA MẸ CỦA HỌC SANH ẤY NGHÈO KHÔNG CÓ THẾ CHO CON ĂN HỌC.

Còn học-sanh nào học tại Bổn-trường có đóng tiền ăn học rồi, khi gần mãn học Bổn-trường xem xét lo lắng học hành giỏi và tánh hạnh tốt dầu giàu hay là nghèo thì Bổn-trường cho học-sanh ấy học thêm ba tháng nữa không ăn tiền.

Các đơn xin thì phải gởi cho:
Monsieur BÙI-NGỌC-THỰ
22, Rue Thomson, Saigon

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạn vốn 250 000$00

Qui vị có hùn cổ-phần trong Công-ty xin mời đến tại Hội-quán ở số 54 đường Pellerin, Saigon mà lãnh bằng cấp cổ-phần.

Nếu qui vị nào muốn cho Hội gởi bằng cấp cho nhà Thơ và dây thép đem tới nhà, thì xin cho Công-ty biết trước, Công-ty sẽ gởi theo cách lãnh hóa giao ngân đặng trừ tiền gởi.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG
Số 54.— Đường Pellerin 54.— Saigon.

Dây-thép nói: Số 748.
Tên dây-thép: CRÉDITANA.

MÁY CÀY
HIỆU: **Fordson**
THE UNIVERSAL TRACTOR
GIÁ BÁN 1.600$00

CÀY HIỆU:
OLIVER

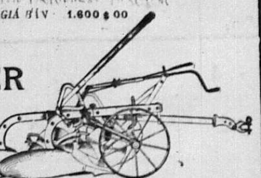

Dùng hiệu máy cày này cày ruộng cày vườn caosu thì đã ít tốn mà lại mau, và đất sẽ trở nên tốt.

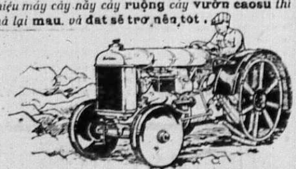

CÓ TRỮ BÁN TẠI HÃNG
S.I.T. Société Indochinoise de Transports
Rue Filippini, 4, Saigon

Xà-phòng Cadum

Một thứ xà-phòng tinh hảo mà không có chất rát da như xà-phòng Cadum rất cần để giữ vệ-sinh cho ngoài da.

Dùng nó lại còn lợi nữa vì rằng nó không thấm nước, nó khó mài cho nên dùng được đến hết, không phí phạm chút nào.

SÁCH
Thời-Sự Cẩm-Nang 1928

Sách « Thời-Sự Cẩm-Nang » năm 1928 đã khởi in, tới đầu năm Tây thời xong.

Cuốn năm nay 1927, in ra vừa rồi thì bán hết liền. Nhiều vị đến mua, không còn mà bán, trách bổn hiệu sao không in dư nhiều.

Vả chăng sách Thời-sự Cẩm-nang mỗi lần in thời tốn kém nhiều bạc lắm, và lại dùng nói trong năm mà thôi, nếu dư nhiều mà không bán đặng thì rất thiệt hại cho Bổn-hiệu, vì vậy nên Bổn-hiệu in ra vừa in với số người mua và cho dư vài chục cuốn mà thôi.

Vậy cuốn năm tới đều như vậy, nào có cần dùng mua xin gởi thơ đến trước bây giờ, khi in xong thời Bổn-hiệu sẽ gởi đến cho các ngài, nếu để in rồi mới mua thời e khi lại hết không còn nữa.

Xin các ngài lưu ý.

Giá bán 1 cuốn là	[illegible]
Phụ thêm tiền gởi	[illegible]

Thơ và mandat gởi cho [illegible] Directeur de l'Imprimerie [illegible] 13 rue Lucien [illegible]

Nên lưu ý

Sách mới xuất bản

Qui-vị muốn rõ các thể lệ trong sở Điền tin (dây thép) xin hãy xem quyển Điền-tin Tổng-lệ chia làm ba khoản rành rẽ: Thơ-tín, Điền-tin và Điền-thoại.

Về Thơ-tín chỉ cách gởi thơ-từ, thiệp, hình, các giấy tờ, tiền bạc (mandat) và hàng hóa.

Về Điền-tín thì chỉ cách đánh dây-thép thường đủ thứ, dây-thép bền và vô tuyến điện.

Về Điền-thoại thì chỉ cách nói dây thép nói, cách xin đặt máy tại nhà vân vân.

Mỗi mỗi đều có định giá tiền rành rẽ chỉ các điều phương tiện và tiết kiệm cho mình khỏi gặp sự trở ngại, lôi thôi, mất ngày giờ và lãng phí.

Quyển này được quan Nguyên soái và quan Quản-lý Điền-tín Nam-kỳ khen ngợi và nhận là cần ích cho các hạng người.

Mỗi quyển giá là	0$80
Ở xa gởi mandat	0. 95
Cách đóng tiền lãnh sách	1. 10

Mua nhiều cũng sỉ mà bán có huê hồng.

NGUYỄN-TRỌNG-CẢI
Vinhlong

MUỐN BÁN GẤP VÌ PHẢI VỀ TÂY

Xe-hơi hiệu FIAT, kiểu xe đi chơi, thứ kiểu xưa 10 ngựa.

Còn chạy tốt lắm. Có năm cái vỏ mới cỡ 765 × 105 và bình hơi (accus) cũng còn mới.

Ai muốn mua xin do nơi Bổn-quán.

Bệnh Giang-mai NÊN CHỮA BẰNG
COMPRIMES DE GIBERT
MƯỜI HAI NĂM DANH TIẾNG

Kỷ niệm giáp 10 năm
Thương mãi

BÁN
Rẻ mạt! Rẻ mạt!

Nay giáp 10 năm *M. François SỨ* ra bán nghề *Hồi xoán*, nên nay định bán các *Hồi xoán* nơi tiệm sẽ BỚT GIÁ THẬT RẺ trong vòng 2 tháng gọi là mừng kỷ niệm và đền ơn qui-khách trong bảy năm thương mãi.

Một ít bước, một cuốc xe-kéo xuống Chợ-cũ đến tiệm François SỨ, 76 rue Vannier mà được rẻ bạc trăm bạc ngàn!

P. S. Còn hàng lụa tỉnh kỳ nay bán tầy cho nên hạ nữa giá rẻ mạt hơn kỳ solde trước thập bội, hàng mới tinh!!!

*Mau mau! kẻo hết không phải quảng cáo như chỗ khác mà là rẻ **thiệt hết hồ!***

CÁO-BẠCH

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
« Vạn ứng NHỊ-THIÊN-DẦU »

Thứ dầu Menthe thuốc này của bổn-đường chế ra bá phát bá trúng công hiệu như thần, khắp cả hoàn-cầu thảy đều biết danh. Ngày trước nhưng ve và nhãn hiệu, bổn-đường dùng có hai thứ chữ: chữ Tàu và chữ quốc-ngữ, nay nhơn vì bổn-đường có lập thêm một tiệm nghành ở tại Phnom-Penh, muốn cho người Đàn-Thổ hiểu mà dùng, nên có thêm vô một thứ chữ Đàn-Thổ nữa. Vì sợ e lục-châu chư quân-tử thấy lạ mà nghi ngờ, nên Bổn-đường có mấy lời tỏ cáo, cúi xin chư-vị biết cho. Như có mua dầu xin coi nhìn cho kỹ nhãn hiệu ông Phật mập thì rõ.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG
ở tại Quảng-đông tỉnh thành đường Đại-tân,
môn bài số 145, 147 và 149.

Có nghành ở tại Nam-kỳ, CHOLON đường Canton số 47, và ở tại NAM-VANG (PHNOMPENH) đường PRAIRE số 95.

BỔN-DƯỢC-PHÒNG

QUÍ ÔNG, ĐIỀN CHỦ
CÁC NHÀ HAO HỘ NÔNG-GIA

Xin lưu ý!!

Qui ông ở trong lục-châu, muốn đi mau và giản-tiện, thì xin mua dùng thứ những moteurs để gắn vào tam-bản hay là ghe thuyền, chạy bằng dầu sán, dầu lửa cũng là dầu nhớt.

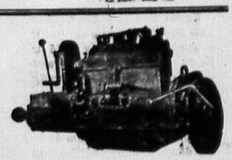

Tại "SALON NAUTIQUE", Saigon (Tandinh) môn bài 460, đường Paul Blanchy, có trữ bán mà thôi.

Hiệu này cũng bảo kiết cả về cách thức ráp máy vào ghe thuyền bởi tay thợ nghề rất có danh. Lại cũng một xưởng đóng riêng tàu hơi mà thôi. Máy dùng đến chừng nào, thì cũng chẳng khi nào mà hư hao là trục trặc dọc đường.

Vì bổn-hiệu trữ bán thứ máy rất có danh trong hoàn cầu. Máy của bổn-hiệu rất tiện vô cùng, dầu người lớn hay là trẻ em cũng có thể khiến cho chạy được.

Máy để gắn tam bản kiểu "PROPULSEURS AMOVIBLES", là một kiểu kim thời, từ 2 cho tới 8 mã lực dùng để gắn lường, tam bản, đã nhẹ nhàn, mà cách dùng rất nhậm lẹ, giá lại rẻ.

Máy chạy bằng dầu nhớt hiệu "AMADOU" dùng dầu solar oil, mazout, dầu lửa, vân vân đều chạy đặng cả. Dùng về máy xay lúa, máy cán cao su, máy tiện, máy làm cho có hơi đèn điển. Tiền sở phí mỗi ngày có 2, 25 mà thôi.

Bổn hiệu có đóng đủ các hạng ghe thuyền chạy bằng máy moteur.

Để dùng đi dạo hồ, kéo ghe lúa, đưa bộ h.

SALON NAUTIQUE
môn bài 460, đường Paul Blanchy
Saigon (Tândinh)

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHO CÓ CON DẤU NẦY

khắc vào lưỡi dao

thì mới thiệt là dao tốt
Dùng nó thì thiệt là bền

PACHOD Frères & Cie. — Lyon

Feuilleton Nº 18

HIỆP NGHĨA PHONG NGUYỆT
俠 義 風 月

HỒI THỨ BA
Băng-tiểu-thơ xảo kế trả hôn

(Tiếp theo)

Thủy-Vận nói: « Chú cũng như cha, lẽ nào thay mặt cho nhau không được. »

Băng-Tâm tiểu-thơ nói: « Nếu chú mà thay mặt cho cha cháu được, thì từ đây việc gì cháu cũng nghe theo lời chú; xin chú hãy cứ việc mà làm, cần chi mà phải hỏi cháu. »

Thủy-Vận nghe nói cả mừng, bèn nói rằng: « Dữ hông! Hôm nay cháu mới biết rõ đa; nếu chú mà thay mặt cho cha cháu không được, thì hà tất chú phải nhọc lòng khuyên cháu làm chi; vậy thì cháu hãy nghe lời chú đi; nếu cháu ưng Quá-công-tử, thì tỏ biết đường nào, chừng cưới hỏi xong rồi, cháu mới rõ được. Thiệt như vợ chồng mà hảo hiệp, tương đắc với nhau rồi, cha chồng cháu đã làm Thừa-tướng, ngài đặng chừng một tờ biểu, thì cha cháu đã được tha về liền; cháu nghĩ thử coi, có phải là lưỡng toàn kỳ mỹ hay chăng? »

Băng-Tâm tiểu-thơ nói: « Nếu được như vậy thì tốt lắm, lẽ nào mà cháu chẳng ưng. »

Thủy-Vận nói: « Nếu cháu bằng lòng thì để chú đi viếng quan Phủ mà trả lời cho ngài hay; bây giờ cháu phải viết một lá canh-thiếp, đặng chú đem giao cho người ta lòng một chút. »

Băng-Tâm tiểu-thơ nói: « Cái viết thì không khó gì, một lá canh-thiếp thì cháu không biết làm, xin chú hãy chỉ tạo giùm cho cháu. »

Thủy-Vận nói: « Cháu đã nhìn nhận chú là cha, thì việc gì chú cũng phải lo cho cháu chớ sao; cháu chỉ có viết niên canh của cháu vào đó mà thôi. »

Băng-Tâm tiểu-thơ liền lấy một tờ giấy đỏ viết ra 8 chữ rồi trao cho Thủy-Vận. Thủy-Vận tiếp lấy mừng rỡ vô cùng, liền trở về nhà khoe với ba đứa con rằng: « Cái việc bộn nhộn của Quá-công-tử với Băng-Tâm đó, ngày nay cha lo mới xong rồi đa 3 con. »

Đứa con lớn hỏi: « Hôm nay Băng-Tâm mà nói vậy nói khác lãng xăng không chịu nghe lời, mà sao hôm nay nó lại thuận tùng như vậy đó cha? »

Thủy-Vận nói: « Xưa rày nó chỉ chờ cho có mạng lịnh của cha nó thì nó mới chịu, nay cha đã cắt nghĩa cho nó nghe rằng chú cũng như cha, nên nó mới nghe theo lời cha mà ưng thuận đó con. »

Đứa con lớn nói: « Bây giờ thì nó chịu, song con e mai kia mốt nọ rồi nó lại nói vầy nói khác, mới tính lẽ nào? »

Thủy-Vận nói: « Nó không còn nói gì nói lại gì được nữa đâu, vì cha đã dụ nó viết 8 chữ niên-canh của nó mà giao cho cha rồi đây. » Vừa nói vừa thò tay vào túi lấy lá canh-thiếp, trao ra cho 3 đứa con xem. Ba đứa con xem rồi thảy đều mừng rỡ bèn nói rằng: « Được như vầy thì nó mới hết cục rục gì nữa đa. »

Thủy-Vận nói: « Mừng thì mừng vậy, ngặt còn một việc phải lo. »

Đứa con lớn hỏi: Còn việc gì nữa vậy cha? »

Thủy-Vận nói: « Nó nói nó nhận cha là cha của nó rồi, thì những lễ vật chút đỉnh về việc canh-thiếp đó, thì cha phải lo liệu giùm cho nó. »

Đứa con lớn nói: « Nếu sự tốn nhỏ, thì làm sao cho có lợi ta? Liệu con tép mà câu con cá; việc chút đỉnh như vậy mà mình không chịu lo, thì làm sao mà hưởng được cái tài lễ và sự-sản của nó về sau. »

Thủy-Vận nói: « Con nói nghe phải đa, mà ngặt bây giờ đây, làm sao cho có tiền? »

Đứa con lớn nói: « Con nhắm chẳng khó chi, bây giờ mình phải chịu khó, góp nhóp y phục đem đi cầm đỡ cũng được ít nhiều. » Cha con bàn tính xong rồi, bèn đem y-phục và đồ đạc trong nhà đem đi cầm được ít lượng bạc, bèn mua 2 thước lụa-sạng điều thêu vào 8 chữ vàng, chế thành một miếng canh-thiếp rất nên xinh đẹp; Thủy-Vận bèn thân đem đến dâng cho quan Phủ và nói rằng: « Tôi mông ơn công-tử đại-nhơn dạy bảo, thiệt tôi chẳng dám trái lịnh ngài, nên phải dâng canh-thiếp của cháu tôi, xin ngài chiếu rõ. »

Quan Phủ rất mừng, liền sai người đem tờ canh-thiếp ấy giao cho quan huyện mà cậy quan huyện đứng làm mai giùm.

Quan huyện chẳng dám chối từ, bèn chọn ngày lành, rồi dùng cổ nhạc (chắc là trống bát cấu) đưa qua nhà Quá-công-tử.

Quá-công-tử tiếp được tờ canh-thiếp, mừng rỡ chẳng cùng, cấm bảo nhà bếp liền vội vàng tiếp lấy rồi bày tiệc thết đãi quan huyện rất hậu.

Cách ít ngày, Quá-công-tử bèn sắm sửa lễ vật giá đáng ngàn vàng, rồi chọn ngày lành, cậy quan huyện đứng làm mai-dong kèn trống rần rần, đem đến nhà họ Thủy.

(Mai tiếp)

IMPRIMERIE DU LỤC TỈNH TÂN VĂN
Directeur-propriétaire: NGUYỄN-VĂN-[illegible]
[illegible]

Tirage: 2644 exemplaires le 16 Janvier 1928

8 369

TIRAGE [illegible] EXEMPLAIRES
[illegible]
Saigon le 16 Janvier 1928

THUỐC HIỆU

Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông Lương-y Méderson có chế một thứ thuốc hiệu là Đông-nhương Thiên-trước Santal Citrin tính.

Trong tờ «Times-báo» tháng Juin năm 1865 trong số 511, ông lương-y ấy có làm một bài diễn thuyết như vầy:

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu & Cubèbe uống nó có hai mà mùi thơm tho; dầu-uống bao nhiêu cũng không phải tì, uống nó rồi coi mùi nước đái phải khác xa và trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm nó.

Thứ thuốc Salol các y-viện đều dùng nó đã đáng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi thấy bổ thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhồi vô Salol vào trong Santal làm chế cho hai vị thuốc nhập làm mới, mà trở lão dương càng là bổ dưỡng kể trai trăng.

Thuốc nầy dễ uống lắm, hễ vào bụng rồi thì mau thao.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống từ tám hoàn cho tới mười hoàn thì chắc lành bình lậu, bất kỳ lâu mới gì phải mạnh rảo.

Tại tiệm thuốc Pharmacie pr[illegible] của ông L. SOLIRANK là báo chí [illegible] y-sanh nương nhà hát Tây Saigon có bán

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE

17 *Rue de Canton*, 47. — *Cholon*

THỐNG THIÊN ĐƯỜNG — NHỊ THIÊN CAO

[illegible] thuốc hay [illegible] Trung-Quốc [illegible] Thiên-Đường [illegible] Nhị-Thiên-Cao là vậy đó.

CÁCH DÙNG

Uống thuốc [illegible] nóng ấm, không [illegible] Chiều [illegible]

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG — PHỤ-TỬ LÝ-TRUNG HƯỜN

Phạm hễ khi trời thì ha xuống, khi dài thì lồng lên, âm dương hiệp nhau mà sanh [illegible] Phụ-tử Lý-Trung-Hườn [illegible] thì [illegible] Giá mỗi chai [illegible] 0$60

Mỗi hộp 1 hoàn là ... 0$20 — *Mỗi hộp 4 hoàn là* ... 0$40

VIN TONIQUE & RÉ-NUTRITIF

Du Docteur RIF

Vệ-sanh TỬU của *Lương-y* RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt chẳng là trán kiện tinh thần, bổ ký lạ bao nhiêu mỗi đều uống đáng cả. Những kẻ tuổi cao khí lực suy giảm, với thầy ngày xuân ấy thôi mòn, hễ uống rượu nầy vô, thì ăn đáng cơ lên, thanh đông, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mảng hơn xưa.

Còn con mỏi liệt nhược, gân ba mất máu, có huyết bạch, cô chứng, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ làm bổi, da hồng đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Martin số 190-192, Cholon.

Dépôt: Pharmacie Franco-Chinoise 190-192 Rue des Marins, Cholon.

Hiệu xe bán ra nhiều hơn hết Ở MIỀN ĐÔNG-PHÁP

?

chính là hiệu:

CITROËN

mà thôi!!!

Tới ngày mồng 1 tháng 10 năm 1927 rồi đây, số xe CITROËN đang đã tại sở Trưng-Tiền [illegible] 1285 cái, theo số ấy, thì có đường rồi được hơn 300 cái trong cả hiệu kể nó!!!

Ở NHỮNG HÃNG:

Etablissements BAINIER d'Indochine

«L'AUTO-HALL»

SAIGON — HANOI — PNOM-PENH

Làm Đại lý Độc-quyền ở cõi Đông-pháp

HÃNG MOREL VÀ CÔNG-TY

KẾ NGHIỆP CHO HÃNG

ÉTABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAIGON

1.— Rue d'Ayot, 1.— SAIGON

E I S C

Nhãn hiệu có bảo chứng [illegible]

Hãng làm gạch bông và gạch bằng xi-măn cẩn đá cẩm thạch đủ thứ mau xinh đẹp và chắc vô cùng.

Nội Đông-Pháp duy có một hãng nầy biết cách làm gạch theo kiểu cách kiểm-thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.

NHÃN HIỆU NÀY LÀ DẤU RIÊNG CỦA BỔN-HÃNG

CÒ-BA

SÀ-BÔNG

DẦU XỨC DẦU

SẮP MỞ.— NƯỚC THOA TÓC

PACHOD Frères & Cie LYON

MANUFACTURE SAIGONNAISE DE

CARREAUX & MOSAIQUES

Maison fondée en 1909

rue d'Arras et Lucien Lacouture

CHODUI — SAIGON

E

Marque déposée

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dùng đều ở Pháp quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.

Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thư hỏi bản giá mới Bổn-hiệu sẽ gởi cho.

VỐ RA THONG THẢ

hãng ở đường Lucien Lacouture. — Chodui

gần trại lính tập Ô-ma

S.I.N.D.E.X

kiểu mới

Xin các ngài đến viếng hãng S. I. N. D. E. X.

ở đường Calinat số 209

mà lựa các thứ hàng mới lại rất tốt như:

Dầu thơm, đồ bằng da, túi hành lý. Đồ bằng vàng, bằng bạc

và các món đồ chơi rất có ích.

Dịp lễ Sanh-nhựt và đầu năm Tây

hãng S. I. N. D. E. X. xin hiến cho bạn hàng huê hồng 10.% bất kỳ là mua món gì có bán tại hãng kể từ ngày 23 tới 31 Décembre 1927.

Thuốc điếu

HIỆU «DIAMANT» (HỘT XOÀN)

Vì muốn cho toàn cả xứ Đông-pháp, người người đều thích dùng thuốc điếu hiệu Diamant «Một xoàn», là một hiệu thuốc rất ngon, mùi đã thơm tho lại không khô cổ; nên hãng L. U. C. I. A. ở Saigon, đã rất lời rao như ở mua thuốc nầy mà dùng thì phải để dành hai cái nhãn dán ngoài hai đầu hộp thuốc. Khi nào được 40 cái nhãn, thì hãy đem lại bổn hãng mà lấy một chai rượu Cognac hiệu Cognier (courvoisier) hay là hiệu Moyet mà dùng; hoặc là lấy thuốc hút lãng được.

Nay bổn hãng làm lời rao nầy, để quốc cho khắp cùng cõi Đông-pháp, cho những quí khách có dùng thuốc điếu hiệu Diamant mà đã có đủ số nhãn, thì phải mau mau đem lại bổn hãng mà đổi rượu hoặc thuốc mà dùng; mà quá hạn ngày 31 Décembre 1927 là ngày chết, thì bổn hãng không chịu thâu đổi nhãn thuốc nữa.

Xin như mỗi khách lưu ý.

HÃNG

L'U. C. I. A.

số 20, Đường Kinh Lấp, Saigon

đồng cáo.

NƯỚC SUỐI TỰ-NHIÊN LẤY TẠI MẠCH

Mạc suối của hãng nước Langsa

VICHY CELESTINS

[illegible] chơi, nên chơi và chơi nhỏ.

Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc đái, đau mình nhứt gân, đái có cát, đau lắc-léo, uống nước nầy mạnh liền.

VICHY GRANDE-GRILLE — Bịnh hiểm nầy nống trừ các bịnh chứng trong gan mật.

VICHY HOPITAL — Nước nầy thì để uống cho ti vị hoà lạc hiệu hoà.

COI CHỪNG LẦM ĐỒ GIẢ MẠO, RẤT CHƯỚC.

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ với lục-châu chư-tôn được rõ : những các thứ thuốc Cao-đơn huờn-tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y VI TẾ SANH bổn thân ra công chọn lựa các thứ dược nơi này danh sau, mà chế luyện cho được tốn thiên tốn mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời dụng hình ông phật mập mà làm kỷ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thảy đều rừng danh tụng, thiệt bổn đường mừng chẳng xiết chi.

Chẳng dè mới đây lại có kẻ làm nghịch để thủ lợi, chẳng kể lòn nhân hại mạng, nên ra dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao đơn huờn tán rồi ra nhái theo hiệu NỮ THIÊN ĐƯỜNG như là (THIÊN... ĐƯỜNG) hay (TIÊN... ĐƯỜNG) vân vân... ra làm những bao những hộp, những ve giống tựa tựa như của bổn đường này mà gởi bán khắp nơi xong hầu xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn vậy từ đây lục-châu chư-tôn có **mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, và hình ông phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.**

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
rue de Canton — **CHOLON**
Chủ nhơn cẩn cáo

Kính cùng quí vị đặng rõ **ĐẠI-ÍCH** tại con đường Thủy binh số 383 385 Cholon là nhà trử rất nhiều xe-máy đạp, đủ màu, xe rất chắc chắn, nhẹ nhàng, như hiệu **D. I. C. MALBROUGH AUTOMOTION TALBOT** giá rẻ hơn các nơi.

Đèn **SUCCÈS** đủ kiểu, treo và để bàn rất liền, sáng không hiệu đèn nào sánh kịp.

Trữ: Đủ đồ phụ tùng xe-máy, và đồ phụ tùng đèn Succès vải mang mui xe-kéo, xe-hơi và nệm xe-hơi.

Kính mời quí vị Lục-châu chiếu cố, bán rất rẻ, vì có lại nhiều lắm.

Hàng gởi theo cách lãnh hóa giao ngân (contre remboursement). Vị nào sẵn lòng chiếu cố, xin gởi trước cho 5 đồng.

Chủ nhân kính cáo.

ĐẠI-ÍCH, 383-385, — rue des Marins. — Cholon

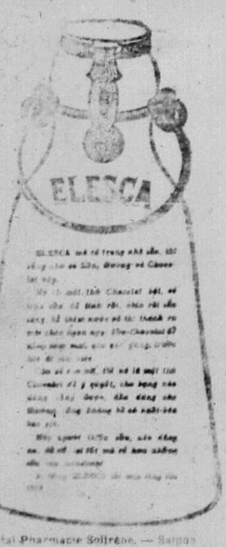

Có trữ bán tại Pharmacie Solirène. — Saigon

NHÀ IN và NHÀ BÁN SÁCH
NGUYỄN-VĂN-CỦA
Trước khi ở tại đường Catinat, nay dọn về ở tại đường
Lucien Mossard, N° 13

CÓ BÁN
Các thứ sách chữ Langsa và Quốc-ngữ.
Các thứ Thơ, Tuồng và Truyện.
Đủ đồ thường dùng trong các nhà việc.
Và đủ đồ các thứ Sổ, Sách, các thứ Thiệp
Và làm Con-dấu bằng cao-su và đồng.
Trang-hoàng bằng xanh và [illegible].
([illegible])
Số [illegible] Khoa [illegible] đẹp.
[illegible]

Cái sầy này cái ung

Bệnh ghiệp là một bệnh bình như lắm thường, tác mà chớ tưởng là ta có thoát vòng mà được đâu. Khi bệnh ghiệp đã khỏi rồi thì sức cũng kém đi, huyết cũng xấu, nào công-suy. Nhứt là về mùa rét, ai đã bị bệnh ghiệp, khỏi chắc phải uống thuốc để bồi bổ huyết và bổ cho các bộ phận như thuốc Pilules Pink.

Cứ xem những lời chính là của các người ở Pháp bốn phương gởi thì đủ biết rằng thuốc Pilules Pink thực công hiệu vô song.

Bà Pied ở xã Montmaur (Hautes-Alpes) có viết giấy rằng :

« Tôi góa chồng và có hai đứa con nhỏ. Mùa đông năm ngoái tôi bị cảm (ghiệp) nặng, khi khỏi rồi tôi kiệt sức, không còn muốn làm ăn gì nữa. Và tôi đã động tuổi, đến ngày hết kinh nguyệt cho nên nhiều chứng bệnh. May thay tôi nhớ đến thuốc Pilules Pink. Tôi giám cam đoan với ngài rằng tôi biết được thuốc ấy mà dùng là cái hạnh phúc lớn của tôi. Tôi uống thuốc Pilules Pink thấy sức hoàn lại, mạnh mẽ làm ăn được như thường. Ấy cũng nhờ Pilules Pink nên tôi mới kiếm được miếng ăn cho cháu nhỏ. »

Thuốc Pilules Pink có bán ở các hiệu thuốc.

Ai điệm tiểu thuyết

Giọt lụy thuyền quyên

(Tiếp theo)

HỒI THỨ HAI

Sanh thiếu-nữ dung bực tài hoa.
Tha liễu-thiếp mắc tay ác nghiệt.

Lý Tam là con nhà thôn gia, tới ở mướn với Định-Hương, tuổi chừng độ chừng hai mươi, cũng một tay lịch sự, từ khi Xuân-Hương trêu ghẹo Văn-Lang không được, chưa thỏa lòng dâm dục của nàng, nàng lại hay Lý-Tam bảnh bao dễ thương, phải họ mình thông giao với nó, đương nơi Định-Tình [illegible] rất ngày, cả nhà [illegible], [illegible] dịp ấy Xuân-Hương liền dụ với Lý-Tam, thời Định-Hương và Ủy-Nương chẳng biết chi hết. Duy Xuân-Hương biết trong mình nghén chửa, lại phải làm cách yêu mến chồng, cho Định-Hương chẳng [illegible] để tưởng nghĩ gì. Cách [illegible] cái đó, Xuân-Hương chi [illegible] [illegible] của nàng mà nói với chồng rằng: Chàng ơi.... nay thiếp đã thay [illegible] rồi, mừng quá...... Định-Hương làm tưởng là vợ mình thai với mình [illegible], chớ không biết vợ thông thai với Lý-Tam nên Định Hương nghe nói phát mừng, cứ giữ [illegible] thuốc [illegible] mà nói : Lão [illegible] sanh cháu. Lão [illegible] sanh cháu..

Sau Xuân-Hương rủi sanh ra gái, lại lựa kế mà đổi trẻ trai, Định Hương [illegible] [illegible] mình, nào biết đâu. «Di người đa mẫu» bởi vậy Định-Hương yêu mến Xuân-Hương hết bực, chẳng dám rầy cãi nàng, [illegible] đâu, mà Xuân-Hương quên thói mê trai, cứ ăn lại với Lý Tam mãi.

Đến khi Định-Hương phải bịnh, cảnh [illegible] con mẹ, ông ta cứ nằm một chỗ, [illegible] chẳng biết việc gì hết. Ủy-Nương thấy phụ-thân lâm [illegible], phải tới hầu hạ bên giường, khi cơm nước, khi thuốc thang cứ chăm [illegible] đường bịnh, ngặt vì Xuân-Hương nghiêm cấm, không cho [illegible] ban đêm, hễ đúng bảy giờ tối, thì [illegible] phải lui về phòng, không dám trễ [illegible] chút, thế mà nàng ngủ không an giấc, mới để ý tới thăm bịnh nơi [illegible], Xuân-Hương cấm cửa mặc dầu [illegible], [illegible] trước cửa mà hỏi thăm cho đỡ. Hôm nọ, nàng tới bình phong, may đâu cửa thông chưa đóng, nàng bèn nín [illegible] kín tiếng, bước tới bên giường phụ-thân. Xuân-Hương thấy nàng [illegible] thời khoát tay mà rằng : Con kia...... phụ-nhân mày đã an giấc rồi, mày không được tới bên làm rộn. Ủy-Nương nghe rồi sợ sệt, thối lui, [illegible] bước ra, chẳng ngờ nàng ghé mắt nơi phòng Xuân-Hương, có một chàng đương núp bên cửa, [illegible] hình dạng [illegible], thời biết chàng kia là Lý Tam, song nàng cứ để dạ làm thinh, liền bước về phòng nằm [illegible] nghĩ [illegible]-thân đang cơn bịnh [illegible], mà [illegible] độc trai vào phòng, trong gia-đình có sự dị thường, không biết sao nói được. Bởi vậy, nàng nằm đêm rấm rức, cứ không đến than thở một mình.

Đương khi Ủy-Nương thấy Lý Tam bên cửa thời Lý-Tam liền nhảy thót ra ngoài. Hôm đó, Xuân-Hương có ý đợi chờ, mà Lý-Tam không dám tới nữa, sáng ngày, Lý Tam học chuyện cho Xuân Hương được rõ, thời Xuân-Hương thất kinh mà rằng : Nào hại quá..... ơi chàng sơ ý một chút, làm cho con nhỏ kia (Ủy-Nương) biết được sự mình, [illegible] trốn [illegible] ra ngoài, biết sao che lấp cho được, bây giờ chàng phải định thế nào ? Lý-Tam ngẫm nghĩ giây lâu, bèn ghé bên tai Xuân-Hương mà nói : Cô [illegible] [illegible] nhất tính, bây giờ tôi [illegible] phải lãnh mình chớ khác mới êm

(Mai tiếp).

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glucérophosphate et Kola)

Là một thứ rượu thuốc rất ngon để thêm sức mạnh cho hàng [illegible] ai yếu sức mà không có thai nghén đặng.

Nó cũng giúp sức đặng cho mấy người [illegible] chuyện nhiều phải lao tâm một trí. Trị được bịnh [illegible] [illegible] người đau mới mạnh mà dùng nó.

Thuốc này lại phục sức được cho mấy người bị [illegible].

Mỗi khi dùng [illegible] rồi [illegible] sức mạnh lại.

Có gởi bán tại các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

[illegible] thứ nào khác hết.

MÁY CHẠY DƯỚI NƯỚC
hiệu
L. L.
5-7-10
MÃ LỰC

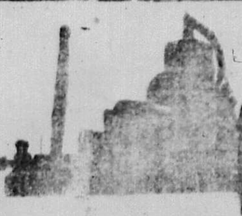

KIỂU RIÊNG
Ở CHO
TAM BẢN
CHẠY MAU

SỨC MẠNH HƠN HẾT mà giá rẻ hơn hết

Xin tới tại

3 Bd Norodom — A.C.R.I.C. — Saigon

LẬP NÊN GIA THẤT !...

Ấy là sự mơ tưởng của chư tôn !... Nếu sự quá nhọc làm cho [illegible] [illegible] đuối thì chắc chư tôn tưởng chẳng hề làm cho thành được cái điều mơ ước đó. Hễ lao thân lắm thì lẽ nào chư tôn lập nên gia thất được ? Chư tôn tuổi hãy còn thơ, lẽ nào lại bỏ [illegible] một sự sung sướng như thế.

ẤY LÀM CHO SỰ MẠNH KHOẺ, CHO CÁI SỨC HĂNG HÁI LÚC TUỔI TRẺ TRỞ LẠI

Trước hết hãy chú tâm mà săn sóc lấy mình. Sự săn sóc ấy [illegible] chịu tốn với nó một phúc đồng hồ ; vậy thì chẳng phải [illegible] giờ, mà cũng không phải tốn của ; ấy là sự mạnh khoẻ [illegible] cho mình và với sự mạnh khoẻ ấy thì mình được một đời [illegible].

Hãy [illegible] uống ngay hôm nay thứ thuốc cao thượng, [illegible] [illegible] thật là hay :

FLOGALINE

Bổ CÂN CỐT

Làm ra bằng [illegible] [illegible] thảo mộc, chuyên trị bổ gân cốt mỗi [illegible] [illegible] mạnh như thường.

[illegible] PHARMACIE PRINCIPALE L. SOLIRÈNE trước nhà hát tây Saigon.

THUỐC HO TRỪ BỊNH TRONG PHỔI

SIROP AKKER

Agent général
PHARMACIE SOLIRÈNE

CÓ BÁN Ở CÁC NHÀ THUỐC